ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2005

Vyhlásené: 27.04.2005 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

165

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 8. novembra 2001 bol otvorený na podpis Druhý dodatkový protokol k Európskemu dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach. V mene Slovenskej republiky bol protokol podpísaný v Štrasburgu 12. mája 2004. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s protokolom súhlas uznesením č. 1067 z 25. júna 2004 a prezident Slovenskej republiky protokol ratifikoval 30. novembra 2004. Ratifikačná listina bola uložená u generálneho tajomníka Rady Európy, depozitára protokolu, 11. januára 2005. Protokol nadobudol platnosť 1. februára 2004 na základe článku 30 ods. 2 a pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť 1. mája 2005 na základe článku 30 ods. 3. Slovenská republika urobila pri ratifikácii protokolu tieto vyhlásenia a túto výhradu: „Slovenská republika využíva možnosť danú čl. 15 ods. 8 dohovoru a vyhlasuje, že žiadosti podľa čl. 15 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 sa zasielajú okresnej prokuratúre, v ktorej obvode sa úkon právnej pomoci má vykonať. Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky sa musí zaslať kópia žiadosti. Ak dožadujúci orgán žiada, aby zaslanú písomnosť doručil adresátovi v Slovenskej republike súd, možno žiadosť zaslať priamo okresnému súdu, v ktorého obvode má bydlisko adresát písomnosti. Spontánne informácie podľa čl. 11 druhého dodatkového protokolu a žiadosti podľa čl. 15 ods. 5 dohovoru sa zasielajú Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. Príslušnými orgánmi na účely čl. 15 ods. 6 dohovoru sú v Slovenskej republike orgány, ktoré vydali rozhodnutie alebo prijali opatrenie. Súčasne Slovenská republika podľa čl. 15 ods. 9 dohovoru vyhlasuje, že orgány Slovenskej republiky začnú konať na základe žiadosti zaslanej telefaxom alebo inou elektronickou formou, ak nebudú mať pochybnosti o jej hodnovernosti a ak vec neznesie odklad, za predpokladu, že následne dožadujúci orgán v lehote určenej dožiadaným orgánom zašle originál žiadosti. Slovenská republika využíva možnosť danú čl. 11 ods. 4 druhého dodatkového protokolu a vyhlasuje, že sa bude cítiť viazaná podmienkami uloženými zmluvnou stranou poskytujúcou informácie, len ak dostane vopred oznámenie o charaktere poskytovanej informácie a dá súhlas s jej poskytnutím. Slovenská republika využíva možnosť danú čl. 13 ods. 7 druhého dodatkového protokolu a vyhlasuje, že bude vždy vyžadovať súhlas osoby podľa odseku 3 tohto článku. Slovenská republika podľa čl. 18 ods. 4 druhého dodatkového protokolu vyhlasuje, že žiadosti uskutočniť kontrolované dodávky sa zasielajú priamo príslušnej okresnej prokuratúre, v ktorej obvode sa má úkon vykonať, a kópia žiadosti sa zašle Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. Sledovanie dodávky vykonajú príslušné orgány policajného zboru. Slovenská republika využíva možnosť danú čl. 33 ods. 2 druhého dodatkového protokolu a v plnom rozsahu neprijíma čl. 16, čl. 17, čl. 19 a čl. 20 protokolu. Žiadosti podľa čl. 18 druhého dodatkového protokolu vykoná Slovenská republika, len ak sa budú týkať sledovania dovozu, vývozu alebo prevozu zásielky, ak okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že zásielka bez príslušného povolenia obsahuje omamné látky, psychotropné látky, prekurzory, jadrové a iné obdobné rádioaktívne materiály, falšované peniaze, falšované cenné papiere, strelné alebo hromadne účinné zbrane, strelivo a výbušniny a dožadujúca strana sa zároveň zaručí, že informáciám získaným ako výsledok právnej pomoci poskytne náležitú ochranu.“.

K oznámeniu č. 165
2005 Z. z.

DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K EURÓPSKEMU DOHOVORU O VZÁJOMNEJ POMOCI V TRESTNÝCH VECIACH

Členské štáty Rady Európy, ktoré podpísali tento protokol, berúc do úvahy svoje záväzky vyplývajúce zo Štatútu Rady Európy, želajúc si ďalej prispieť na ochranu ľudských práv, dodržiavanie princípov právneho štátu a podporu demokratického zloženia spoločnosti, považujúc na tento účel za potrebné posilniť svoju individuálnu i kolektívnu schopnosť reagovať na zločinnosť, rozhodnuté vylepšiť a v určitých ohľadoch doplniť Európsky dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach prijatý v Štrasburgu 20. apríla 1959 (ďalej len „dohovor"), ako aj jeho dodatkový protokol prijatý v Štrasburgu 17. marca 1978, berúc do úvahy Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd prijatý v Ríme 4. novembra 1950, ako aj Dohovor o ochrane jednotlivcov pri automatizovanom spracovaní osobných údajov prijatý v Štrasburgu 28. januára 1981, dohodli sa takto:

I. KAPITOLA

Článok 1
Predmet úpravy

Článok 1 dohovoru sa nahrádza ustanoveniami tohto znenia:

„(1) Zmluvné strany sa zaväzujú poskytovať si v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru čo najširšiu vzájomnú pomoc v konaniach o trestných činoch, ktorých potrestanie patrí v čase podania žiadosti o právnu pomoc do právomoci justičných orgánov dožadujúcej zmluvnej strany.

(2) Tento dohovor sa neuplatní na zatknutie, výkon rozsudku alebo trestné činy vojenské, ktoré nie sú trestné podľa všeobecného trestného práva.

(3) Vzájomná pomoc sa môže poskytnúť aj v konaniach, ktoré začali správne orgány o skutkoch, ktoré možno potrestať podľa vnútroštátneho právneho poriadku dožadujúcej alebo dožiadanej zmluvnej strany z dôvodu, že sú porušením právnych noriem, ak rozhodnutie môže viesť ku konaniu pred súdom, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach.

(4) Vzájomná pomoc sa nesmie odmietnuť výlučne z dôvodu, že sa týka skutkov, ktoré môžu zakladať zodpovednosť právnickej osoby v dožadujúcej zmluvnej strane.".

Článok 2
Prítomnosť zástupcov orgánov dožadujúcej zmluvnej strany

Pôvodný článok 4 dohovoru sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Žiadosti o povolenie účasti zástupcov orgánov alebo zúčastnených osôb by sa nemali zamietnuť, ak je predpoklad, že v dôsledku ich účasti bude výsledok vybavenia dožiadania lepšie vyhovovať potrebám dožadujúcej zmluvnej strany, a tak sa vylúči potreba doplňujúcich dožiadaní.".

Článok 3
Dočasné odovzdanie osoby vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na územie dožadujúcej zmluvnej strany

Článok 11 dohovoru sa nahrádza ustanoveniami tohto znenia:

„(1) Osoba vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, o ktorej osobnú účasť na účely dokazovania, nie však jej trestného stíhania, požiada dožadujúca zmluvná strana, sa dočasne odovzdá na jej územie za podmienky, že sa vráti v lehote určenej dožiadanou zmluvnou stranou, a

za podmienok uvedených v ustanoveniach článku 12 dohovoru v rozsahu, v akom sú použiteľné.

Odovzdanie možno odmietnuť, ak

a) osoba, ktorá je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, s tým nesúhlasí,

b) je jej prítomnosť potrebná v trestnom konaní na území dožiadanej zmluvnej strany,

c) odovzdanie by mohlo predĺžiť dobu jej väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody, alebo

d) existujú iné dôvody prevažujúce nad jej odovzdaním na územie dožadujúcej zmluvnej strany.

(2) Za podmienok uvedených v článku 2 dohovoru sa v prípadoch uvedených v odseku 1 povolí prevoz osoby vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody cez územie tretieho štátu, ktorý je zmluvnou stranou tohto dohovoru, na žiadosť ministerstva spravodlivosti dožadujúcej zmluvnej strany, ku ktorej sa pripoja všetky potrebné doklady a ktorá sa zašle ministerstvu spravodlivosti zmluvnej strany, cez ktorej územie sa prevoz žiada. Zmluvná strana môže odmietnuť povolenie na prevoz svojich štátnych občanov.

(3) Odovzdaná osoba sa na území dožadujúcej zmluvnej strany, ako aj na území zmluvnej strany, cez ktorej územie sa uskutoční prevoz, ak je prevoz potrebný, bude držať vo väzbe, ak zmluvná strana, u ktorej sa žiada o odovzdanie, nepožiada o jej prepustenie.“.

Článok 4
Spôsob styku

Článok 15 dohovoru sa nahrádza ustanoveniami tohto znenia:

„(1) Žiadosti o právnu pomoc, ako aj spontánne informácie zašle v písomnej forme ministerstvo spravodlivosti dožadujúcej zmluvnej strany ministerstvu spravodlivosti dožiadanej zmluvnej strany a ich vybavenie sa zašle rovnakým spôsobom. Žiadosti však môžu zaslať justičné orgány dožadujúcej zmluvnej strany priamo justičným orgánom dožiadanej zmluvnej strany a ich vybavenie sa zašle rovnakým spôsobom.

(2) Žiadosti podľa článku 11 tohto dohovoru a článku 13 jeho druhého dodatkového protokolu zašle vždy ministerstvo spravodlivosti dožadujúcej zmluvnej strany ministerstvu spravodlivosti dožiadanej zmluvnej strany a ich vybavenie sa zašle rovnakým spôsobom.

(3) Žiadosti o právnu pomoc v konaniach podľa článku 1 ods. 3 tohto dohovoru môžu tiež zaslať správne alebo justičné orgány dožadujúcej zmluvnej strany priamo, podľa okolností veci, správnym alebo justičným orgánom dožiadanej zmluvnej strany a ich vybavenie sa zašle rovnakým spôsobom.

(4) Žiadosti o právnu pomoc podľa článkov 18 a 19 druhého dodatkového protokolu k dohovoru môžu tiež zaslať príslušné orgány dožadujúcej zmluvnej strany priamo príslušným orgánom dožiadanej zmluvnej strany.

(5) Žiadosti podľa článku 13 ods. 1 tohto dohovoru môžu zaslať príslušné justičné orgány priamo príslušným úradom dožiadanej zmluvnej strany a ich vybavenie môžu zaslať priamo tieto úrady. Žiadosti podľa článku 13 ods. 2 tohto dohovoru zasiela ministerstvo spravodlivosti dožadujúcej zmluvnej strany ministerstvu spravodlivosti dožiadanej zmluvnej strany.

(6) Žiadosti o odpisy odsúdení a opatrení podľa článku 4 dodatkového protokolu k dohovoru sa môžu zaslať priamo príslušným orgánom. Každá zmluvná strana môže kedykoľvek vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy určiť, ktoré orgány považuje za príslušné na účely tohto odseku.

(7) V prípadoch, keď je dovolený priamy styk podľa tohto dohovoru, možno ho v naliehavých prípadoch uskutočňovať prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (Interpol).

(8) Každá zmluvná strana si môže kedykoľvek vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhradiť, že žiadosti o právnu pomoc alebo určité z nich vybaví len pri splnení jednej alebo viacerých z ďalej uvedených podmienok:

a) kópia žiadosti sa zašle ústrednému orgánu určenému v tomto vyhlásení,

b) žiadosti okrem naliehavých žiadostí sa musia zasielať ústrednému orgánu určenému v tomto vyhlásení,

c) v prípade zaslania žiadosti v priamom styku z dôvodu jej naliehavosti sa súčasne musí zaslať jej kópia aj jej ministerstvu spravodlivosti,

d) niektoré alebo všetky žiadosti o právnu pomoc sa majú zasielať inými spôsobmi, než aké sú uvedené v tomto článku.

(9) Žiadosti o právnu pomoc a iná korešpondencia podľa tohto dohovoru alebo jeho protokolov sa môžu zasielať akýmkoľvek elektronickým alebo iným spôsobom telekomunikácie za predpokladu, že dožadujúca zmluvná strana je spôsobilá kedykoľvek na žiadosť predložiť ju v písomnej podobe a jej originál. Každá zmluvná strana však môže kedykoľvek vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy určiť podmienky, za ktorých je ochotná prijať a vybaviť žiadosti o právnu pomoc zaslané elektronickým alebo iným spôsobom telekomunikácie.

(10) Ustanovenia tohto článku nemajú vplyv na ustanovenia platných dvojstranných zmlúv alebo dohôd medzi zmluvnými stranami, ktoré upravujú priame zasielanie žiadostí o právnu pomoc medzi ich orgánmi.“.

Článok 5
Náklady

Článok 20 dohovoru sa nahrádza ustanoveniami tohto znenia:

„(1) Zmluvné strany nebudú žiadať navzájom náhradu žiadnych nákladov, ktoré vznikli uplatňovaním tohto dohovoru alebo jeho protokolov, s výnimkou

a) nákladov, ktoré vznikli účasťou znalcov na území dožiadanej zmluvnej strany,

b) nákladov, ktoré vznikli odovzdaním osoby vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody podľa článkov 13 alebo 14 druhého dodatkového protokolu k dohovoru alebo článku 11 dohovoru,

c) náklady rozsiahlej alebo mimoriadnej povahy.

(2) Náklady zriadenia telefonického spojenia alebo videospojenia, náklady súvisiace s prevádzkou takého telefonického spojenia alebo videospojenia na území dožiadanej zmluvnej strany, odmena poskytnutá tlmočníkom a odmeny svedkov a ich cestovné náklady na území dožiadanej zmluvnej strany však nahradí dožadujúca zmluvná strana, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak.

(3) Zmluvné strany navzájom konzultujú spôsob úhrady nákladov podľa odseku 1 písm. c).

(4) Ustanovenia tohto článku nemajú vplyv na ustanovenia článku 10 ods. 3 dohovoru.“.

Článok 6
Justičné orgány

Článok 24 dohovoru sa nahrádza ustanovením tohto znenia:

„Každý štát pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy určí, ktoré

orgány bude na účely dohovoru považovať za justičné orgány. Následne môže kedykoľvek rovnakým spôsobom zmeniť obsah svojho vyhlásenia.“.

II. KAPITOLA

Článok 7
Odklad vybavenia žiadostí

(1) Dožiadaná zmluvná strana môže odložiť vybavenie žiadosti, ak by jej vybavenie mohlo negatívne ovplyvniť trestné konanie vedené jej orgánmi alebo konania s ním súvisiace.

(2) Skôr, než dožiadaná zmluvná strana odmietne alebo odloží vykonanie právnej pomoci, vo vhodných prípadoch po konzultácii s dožadujúcou zmluvnou stranou zváži, či by nemohla vybaviť žiadosť čiastočne alebo pri splnení ňou uložených podmienok.

(3) Ak sa vybavenie žiadosti odloží, musia sa uviesť dôvody odkladu. Dožiadaná zmluvná strana tiež informuje dožadujúcu zmluvnú stranu o akýchkoľvek dôvodoch, pre ktoré je vybavenie žiadosti nemožné alebo ktoré môžu spôsobiť významný odklad jej vybavenia.

Článok 8
Postup

Bez ohľadu na ustanovenie článku 3 dohovoru, ak sa v žiadosti uvedú náležitosti alebo postupy, ktoré treba dodržať podľa právneho poriadku dožadujúcej zmluvnej strany, dožiadaná zmluvná strana bude podľa žiadosti postupovať, aj keď sú takéto náležitosti alebo postupy pre ňu neznáme, v rozsahu, v akom požadovaná činnosť nie je v rozpore so základnými zásadami jej právneho poriadku, ak v tomto protokole nie je uvedené inak.

Článok 9
Výsluch formou videokonferencie

(1) Ak osoba sa nachádza na území jednej zmluvnej strany a má sa vypočuť ako svedok alebo znalec justičnými orgánmi inej zmluvnej strany, táto zmluvná strana môže požiadať v prípadoch, ak nie je žiaduce alebo možné, aby sa osoba, ktorá má byť vypočutá, dostavila osobne na jej územie, aby sa výsluch uskutočnil formou videokonferencie podľa ustanovení odsekov 2 až 7.

(2) Dožiadaná zmluvná strana udelí súhlas s uskutočnením výsluchu formou videokonferencie za predpokladu, že jej použitie nie je v rozpore so základnými zásadami jej právneho poriadku a za podmienky, že má technické prostriedky na vykonanie takého výsluchu. Ak dožiadaná zmluvná strana nemá technické prostriedky na uskutočnenie videokonferencie, môže jej také prostriedky poskytnúť po vzájomnej dohode dožadujúca zmluvná strana.

(3) Žiadosti o vykonanie výsluchu formou videokonferencie musia obsahovať okrem informácií uvedených v článku 14 dohovoru dôvody, pre ktoré nie je žiaduce alebo možné, aby sa svedok alebo znalec dostavil osobne, názov justičného orgánu a mená osôb, ktoré budú viesť výsluch.

(4) Justičný orgán dožiadanej zmluvnej strany predvolá predmetnú osobu na výsluch spôsobom upraveným jej právnym poriadkom.

(5) Na uskutočnenie videokonferencie sa uplatnia tieto pravidlá:

a) justičný orgán dožiadanej zmluvnej strany sa zúčastní na výsluchu, v prípade potreby aj s tlmočníkom, je zodpovedný za overenie totožnosti osoby, ktorá sa má vypočuť, a dozerá nad dodržiavaním základných zásad právneho poriadku dožiadanej zmluvnej strany. Ak justičný orgán dožiadanej zmluvnej strany sa domnieva, že počas výsluchu dochádza k porušeniu základných zásad právneho poriadku dožiadanej zmluvnej strany, okamžite prijme potrebné opatrenia, aby výsluch pokračoval v súlade s uvedenými zásadami,

b) ak sú potrebné opatrenia na ochranu osoby, ktorá sa má vypočuť, dohodne sa ich prijatie medzi príslušnými orgánmi dožadujúcej a dožiadanej zmluvnej strany,

c) výsluch vykoná priamo justičný orgán dožadujúcej zmluvnej strany alebo sa výsluch vykoná pod jeho vedením podľa právneho poriadku dožadujúcej zmluvnej strany,

d) na žiadosť dožadujúcej zmluvnej strany alebo osoby, ktorá sa má vypočuť, dožiadaná zmluvná strana zabezpečí, ak je to potrebné, pre vypočúvanú osobu tlmočníka,

e) osoba, ktorá sa má vypočuť, sa môže dovolávať práva odmietnuť vypovedať podľa právneho poriadku dožiadanej alebo dožadujúcej zmluvnej strany.

(6) Bez vplyvu na akékoľvek opatrenia dohodnuté na ochranu osôb justičný orgán dožiadanej zmluvnej strany po skončení výsluchu spíše zápisnicu, v ktorej uvedie dátum a miesto výsluchu, údaje o totožnosti vypočutej osoby, údaje o totožnosti a funkciách všetkých ostatných osôb, ktoré boli prítomné na výsluchu na území dožiadanej zmluvnej strany, údaje o prípadných prísahách a o technických podmienkach, za ktorých sa výsluch uskutočnil. Zápisnicu zašle príslušný orgán dožiadanej zmluvnej strany príslušnému orgánu dožadujúcej zmluvnej strany.

(7) Každá zmluvná strana prijme potrebné opatrenia, aby zabezpečila, že ak svedok alebo znalec mal vypovedať na jej území podľa tohto článku a odmietol vypovedať, aj keď mal povinnosť vypovedať, alebo ak uviedol nepravdu, uplatní sa jej právny poriadok rovnakým spôsobom ako v prípade, ak by sa výsluch uskutočnil v trestnom konaní vedenom jej orgánmi.

(8) Zmluvné strany môžu podľa vlastnej úvahy uplatniť ustanovenia tohto článku vo vhodných prípadoch a so súhlasom príslušných justičných orgánov aj na výsluchy obvineného alebo podozrivého formou videokonferencie. V tomto prípade je rozhodnutie o tom, že sa vykoná výsluch formou videokonferencie, a o spôsobe, akým sa vykoná, podmienené dohodou medzi zainteresovanými zmluvnými stranami podľa ich vnútroštátneho právneho poriadku a použiteľnými medzinárodnými zmluvami. Výsluch obvineného alebo podozrivého možno uskutočniť len s jeho súhlasom.

(9) Každá zmluvná strana môže kedykoľvek zaslať generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásenie o tom, že nevyužije možnosť upravenú v odseku 8 a neuplatní ustanovenia tohto článku na výsluch obvineného alebo podozrivého formou videokonferencie.

Článok 10
Výsluch formou telefonickej konferencie

(1) Ak sa osoba nachádza na území jednej zmluvnej strany a majú ju vypočuť ako svedka alebo znalca justičné orgány inej zmluvnej strany, táto zmluvná strana môže požiadať, ak to jej právny poriadok umožňuje, prvú zmluvnú stranu, aby umožnila vykonať výsluch formou telefonickej konferencie podľa ustanovení odsekov 2 až 6.

(2) Výsluch sa uskutoční formou telefonickej konferencie, ak svedok alebo znalec súhlasí s jeho uskutočnením touto metódou.

(3) Dožiadaná zmluvná strana udelí súhlas s uskutočnením výsluchu formou telefonickej konferencie, ak vykonanie výsluchu touto formou nie je v rozpore so základnými zásadami jej právneho poriadku.

(4) Žiadosť o vykonanie výsluchu formou telefonickej konferencie musí obsahovať okrem informácií uvedených v článku 14 dohovoru názov justičného orgánu a mená osôb, ktoré budú viesť výsluch, a údaj, že svedok alebo znalec súhlasí s vykonaním výsluchu formou telefonickej konferencie.

(5) Praktické otázky ohľadne výsluchu dohodnú medzi sebou zainteresované zmluvné strany. Pri takých dohodách sa dožiadaná zmluvná strana zaviaže

a) informovať svedka alebo znalca o čase a mieste výsluchu,

b) zabezpečiť overenie totožnosti svedka alebo znalca,

c) overiť, že svedok alebo znalec súhlasí s vykonaním výsluchu formou telefonickej konferencie.

(6) Dožiadaná zmluvná strana môže svoj súhlas podmieniť celkom alebo sčasti použiteľnými podmienkami článku 9 ods. 5 až 7.

Článok 11
Spontánne informácie

(1) Bez vplyvu na trestné konanie vedené príslušnými orgánmi zmluvnej strany môžu tieto orgány bez predchádzajúcej žiadosti zaslať príslušným orgánom inej zmluvnej strany informácie získané počas vyšetrovania, ak sa domnievajú, že poskytnutie takých informácií by mohlo pomôcť prijímajúcej zmluvnej strane začať alebo vykonať trestné konanie alebo by mohlo viesť k podaniu žiadosti touto zmluvnou stranou podľa dohovoru alebo jeho protokolov.

(2) Poskytujúca zmluvná strana môže v súlade so svojím právnym poriadkom uložiť podmienky na použitie takých informácií prijímajúcou zmluvnou stranou.

(3) Prijímajúca zmluvná strana je týmito podmienkami viazaná.

(4) Každá zmluvná strana však môže kedykoľvek vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že sa nebude cítiť viazaná podmienkami uloženými poskytujúcou zmluvnou stranou podľa odseku 2, ak nedostane vopred oznámenie o charaktere poskytovanej informácie a dá súhlas s jej poskytnutím.

Článok 12
Vrátenie vecí

(1) Na žiadosť dožadujúcej zmluvnej strany a bez vplyvu na práva dobromyseľných tretích osôb môže dožiadaná zmluvná strana poskytnúť veci získané trestnou činnosťou dožadujúcej zmluvnej strane s cieľom ich vrátiť oprávneným vlastníkom.

(2) Použitím článkov 3 a 6 dohovoru sa môže dožiadaná zmluvná strana vzdať práva na vrátenie vecí buď pred ich poskytnutím alebo po ňom dožadujúcej zmluvnej strane, ak sa tým uľahčí vrátenie vecí oprávnenému vlastníkovi. Práva dobromyseľných tretích osôb tým nie sú dotknuté.

(3) Pri vzdaní sa práva na vrátenie vecí pred ich poskytnutím dožadujúcej zmluvnej strane dožiadaná zmluvná strana neuplatní na tieto veci zádržné právo ani iné regresné právo podľa daňových alebo colných predpisov.

(4) Vzdanie sa práva podľa odseku 2 nemá vplyv na právo dožiadanej zmluvnej strany vybrať dane alebo poplatky od oprávneného vlastníka.

Článok 13
Dočasné odovzdanie osoby vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na územie dožiadanej zmluvnej strany

(1) Ak sa príslušné orgány zainteresovaných zmluvných strán dohodnú, môže zmluvná strana, ktorá požiadala o vyšetrovacie úkony, na ktorých je potrebná účasť osoby vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na jej vlastnom území, dočasne odovzdať túto osobu na územie zmluvnej strany, kde sa vyšetrovací úkon má vykonať.

(2) Obsahom dohody sú praktické otázky dočasného odovzdania osoby a termín, do ktorého sa musí osoba vrátiť na územie dožadujúcej zmluvnej strany.

(3) Ak sa vyžaduje súhlas dotknutej osoby s odovzdaním, poskytne sa dožiadanej zmluvnej strane bez odkladu vyhlásenie obsahujúce súhlas alebo jeho kópia.

(4) Odovzdaná osoba sa na území dožiadanej zmluvnej strany a na území zmluvnej strany, cez ktorej územie sa uskutoční prevoz, ak je potrebný, bude držať vo väzbe, len ak zmluvná strana, z ktorej územia sa osoba odovzdala, nepožiada o jej prepustenie.

(5) Doba strávená vo väzbe na území dožiadanej zmluvnej strany sa započíta do doby väzby alebo do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý táto osoba vykonáva alebo bude vykonávať na území dožadujúcej zmluvnej strany.

(6) Ustanovenia článku 11 ods. 2 a článku 12 dohovoru sa použijú primerane.

(7) Každá zmluvná strana môže kedykoľvek vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že skôr, ako dôjde k dohode podľa odseku 1 tohto článku, bude vyžadovať súhlas podľa odseku 3 tohto článku alebo ho bude vyžadovať za určitých podmienok uvedených vo vyhlásení.

Článok 14
Osobná účasť odovzdanej odsúdenej osoby

Ustanovenia článkov 11 a 12 dohovoru sa použijú primerane aj na osoby, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody na území dožiadanej zmluvnej strany v dôsledku ich odovzdania na výkon trestu uloženého v dožadujúcej zmluvnej strane, ak o ich osobnú účasť v súvislosti s preskúmavaním rozsudku požiadala dožadujúca zmluvná strana.

Článok 15
Jazyk doručovaných procesných listín a justičných rozhodnutí

(1) Ustanovenia tohto článku sa použijú na každú žiadosť o doručenie podľa článku 7 dohovoru alebo článku 3 jeho dodatkového protokolu.

(2) Písomnosti alebo súdne rozhodnutia sa vždy zasielajú v jazyku alebo v jazykoch, v ktorých boli vyhotovené.

(3) Bez ohľadu na ustanovenie článku 16 dohovoru, ak orgán, ktorý vydal listiny, má vedomosť alebo dôvod sa domnievať, že adresát rozumie iba inému jazyku, listiny alebo aspoň ich podstatné časti musia byť opatrené prekladom do tohto iného jazyka.

(4) Bez ohľadu na ustanovenie článku 16 dohovoru sa k procesným listinám a justičným rozhodnutiam pripojí pre potreby orgánov dožiadanej zmluvnej strany ich krátky obsah v preklade do jazyka alebo do jedného z jazykov tejto zmluvnej strany.

Článok 16
Doručovanie poštou

(1) Príslušné justičné orgány zmluvnej strany môžu zasielať priamo poštou procesné listiny a justičné rozhodnutia osobám na území inej zmluvnej strany.

(2) K procesným listinám a justičným rozhodnutiam sa pripojí správa o tom, že adresát môže získať informácie od orgánu uvedeného v správe o svojich právach a povinnostiach v súvislosti s doručenými písomnosťami. Ustanovenie článku 15 ods. 3 sa použije na takúto správu.

(3) Ustanovenia článkov 8, 9 a 12 dohovoru sa použijú primerane na doručovanie poštou.

(4) Ustanovenia článku 15 ods. 1, 2 a 3 sa použijú aj na doručovanie poštou.

Článok 17
Cezhraničné sledovanie

(1) Policajtom jednej zmluvnej strany, ktorí v rámci vyšetrovania trestného činu sledujú na území svojho štátu osobu, ktorá je podozrivá, že sa zúčastnila na trestnom čine, pre ktorý možno žiadať o vydanie, alebo osobu, o ktorej sa vážne predpokladá, že napomôže identifikáciu alebo zistenie pobytu uvedenej osoby, sa povolí pokračovať v sledovaní na území inej zmluvnej strany, ak táto zmluvná strana povolila cezhraničné sledovanie na základe dožiadania, ktoré jej bolo vopred doručené. Povolenie sa môže podmieniť požiadavkami.

Na žiadosť sa sledovaním poveria orgány zmluvnej strany, na ktorej území sa sledovanie má uskutočniť.

Dožiadanie uvedené v prvom odseku sa musí zaslať orgánu určenému každou zmluvnou stranou, ktorý má právomoc vydať alebo zaslať žiadané povolenie.

(2) Ak z obzvlášť naliehavých dôvodov sa nedá požiadať o povolenie vopred, policajti vykonávajúci sledovanie v rámci vyšetrovania trestného činu môžu pokračovať za štátnou hranicou v sledovaní osoby podozrivej zo spáchania niektorého z trestných činov uvedených v odseku 6 za týchto podmienok:

a) orgány zmluvnej strany určené podľa odseku 4, na ktorej území sa má pokračovať v sledovaní, sa musia okamžite počas sledovania upovedomiť, že došlo k prekročeniu štátnej hranice,

b) bez odkladu sa podá dožiadanie podľa odseku 1 s uvedením dôvodov prekročenia štátnej hranice bez predchádzajúceho povolenia.

Sledovanie sa ukončí, len čo zmluvná strana, na ktorej území sa uskutočňuje, o to požiada po doručení upovedomenia podľa písmena a) alebo dožiadania podľa písmena b), alebo ak sa povolenie nezískalo do piatich hodín od prekročenia štátnej hranice.

(3) Sledovanie podľa odsekov 1 a 2 sa vykoná len za týchto všeobecných podmienok:

a) policajti vykonávajúci sledovanie musia dodržiavať ustanovenia tohto článku a právneho poriadku zmluvnej strany, na ktorej území sa pohybujú; musia sa riadiť pokynmi príslušných miestnych orgánov,

b) s výnimkou situácií uvedených v odseku 2 policajti sa počas sledovania preukazujú dokladom osvedčujúcim, že sa povolenie vydalo,

c) policajti vykonávajúci sledovanie musia byť schopní kedykoľvek preukázať, že konajú ako verejní činitelia,

d) policajti vykonávajúci sledovanie smú mať pri sebe svoje služobné zbrane okrem prípadov, keď dožiadaná strana výslovne rozhodla inak; zbrane sa s výnimkou oprávnenej sebaobrany nesmú použiť,

e) vstup do súkromných obydlí a miest, ktoré nie sú prístupné verejnosti, sa zakazuje,

f) policajti vykonávajúci sledovanie nesmú sledovanú osobu zastaviť a klásť jej otázky ani ju zatknúť,

g) o každej akcii sa musí podať správa orgánom zmluvnej strany, na ktorej území sa uskutočnila; policajti vykonávajúci sledovanie sa môžu predvolať, aby sa osobne dostavili,

h) orgány zmluvnej strany, ktorej policajti vykonali sledovanie, poskytnú na žiadosť orgánov zmluvnej strany, na ktorej území sa vykonalo sledovanie, pomoc pri vyšetrovaní nasledujúcom po akcii, na ktorej sa zúčastnili, vrátane trestného konania.

(4) Zmluvné strany pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy určia, ktoré policajné a iné orgány sú príslušné na vykonávanie ustanovení odsekov 1 a 2. Následne môžu kedykoľvek rovnakým spôsobom zmeniť obsah svojho vyhlásenia.

(5) Zmluvné strany môžu na dvojstrannej úrovni rozšíriť použitie tohto článku a prijať doplňujúce opatrenia na jeho vykonávanie.

(6) Sledovanie podľa odseku 2 možno uskutočniť len pre niektorý z týchto trestných činov:
- atentát,
- vražda,
- znásilnenie,
- podpaľačstvo,
- falšovanie,
- ozbrojená lúpež a prechovávanie kradnutého tovaru,
- vydieranie,
- únos a branie rukojemníkov,
- obchodovanie s ľuďmi,
- nedovolené obchodovanie s narkotikami a psychotropnými látkami,
- porušovanie predpisov o zbraniach a výbušninách,
- použitie výbušnín,
- nedovolená preprava jedovatých a nebezpečných odpadov,
- prevádzačstvo cudzincov,
- sexuálne zneužívanie detí.

Článok 18
Kontrolovaná dodávka

(1) Každá zmluvná strana sa zaväzuje zabezpečiť na žiadosť inej zmluvnej strany, že povolí uskutočniť kontrolované dodávky na svojom území v rámci vyšetrovania extradičných činov.

(2) Rozhodnutie uskutočniť kontrolované dodávky vydajú v každom jednotlivom prípade príslušné orgány dožiadanej zmluvnej strany s prihliadnutím na vnútroštátny právny poriadok tejto zmluvnej strany.

(3) Kontrolované dodávky sa uskutočnia podľa postupov dožiadanej zmluvnej strany. Právomoc konať, riadiť a dohliadať na akcie majú príslušné orgány tejto zmluvnej strany.

(4) Zmluvné strany pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy určia, ktoré orgány sú príslušné na vykonávanie tohto článku. Následne môžu kedykoľvek rovnakým spôsobom zmeniť obsah svojho vyhlásenia.

Článok 19
Utajené vyšetrovanie

(1) Dožadujúca a dožiadaná zmluvná strana sa môžu dohodnúť na vzájomnej pomoci pri uskutočňovaní vyšetrovania trestných činov agentmi vystupujúcimi pod legendou alebo s falošnou totožnosťou (utajené vyšetrovanie).

(2) Rozhodnutie na základe žiadosti vydajú v každom jednotlivom prípade príslušné orgány dožiadanej zmluvnej strany s prihliadnutím na vnútroštátny právny poriadok a postupy tejto zmluvnej strany. Trvanie utajeného vyšetrovania, podrobné podmienky a právne postavenie

agentov počas utajeného vyšetrovania sa dohodne medzi zmluvnými stranami s prihliadnutím na ich vnútroštátny právny poriadok a postupy.

(3) Utajené vyšetrovanie sa vykoná podľa vnútroštátneho právneho poriadku a postupmi zmluvnej strany, na ktorej území sa má utajené vyšetrovanie uskutočniť. Dotknuté zmluvné strany spolupracujú, aby zabezpečili riadnu prípravu a dohľad nad utajeným vyšetrovaním a urobili opatrenia na ochranu bezpečnosti agentov vystupujúcich pod legendou alebo s falošnou totožnosťou.

(4) Zmluvné strany pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy určia, ktoré orgány sú príslušné na vykonávanie ustanovení odseku 2. Následne môžu kedykoľvek rovnakým spôsobom zmeniť obsah svojho vyhlásenia.

Článok 20
Spoločné vyšetrovacie tímy

(1) Na základe spoločnej dohody môžu príslušné orgány dvoch alebo viacerých zmluvných strán vytvoriť spoločný vyšetrovací tím na špecifické účely a na obmedzenú dobu, ktorá sa môže predĺžiť spoločným súhlasom, na vyšetrovanie trestných činov na území jednej zmluvnej strany alebo viacerých zmluvných strán, ktoré vytvorili tím. Zloženie tímu sa spresní v dohode.

Spoločný vyšetrovací tím sa môže vytvoriť najmä, ak

a) vyšetrovanie trestných činov jednou zmluvnou stranou je ťažké a náročné a má väzby na iné zmluvné strany,

b) niekoľko zmluvných strán vyšetruje trestné činy, ktorých okolnosti vyžadujú koordinovaný a jednotný postup zainteresovaných zmluvných strán.

Žiadosť na vytvorenie spoločného vyšetrovacieho tímu môže podať ktorákoľvek zo zainteresovaných zmluvných strán. Tím sa vytvorí na území jednej zo zmluvných strán, na ktorej území sa vykonanie vyšetrovania očakáva.

(2) Okrem informácií uvedených v relevantných ustanoveniach článku 14 dohovoru žiadosti o vytvorenie spoločného vyšetrovacieho tímu musia obsahovať návrhy na zloženie tímu.

(3) Spoločný vyšetrovací tím pôsobí na území zmluvných strán, ktoré ho vytvorili, za týchto všeobecných podmienok:

a) vedúci tímu je zástupcom príslušného orgánu, ktorý sa podieľa na vyšetrovaní trestných činov, zmluvnej strany, na ktorej území tím pôsobí. Vedúci tímu koná v rozsahu svojich právomocí podľa vnútroštátneho právneho poriadku,

b) tím vykonáva svoje akcie podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na ktorej území pôsobí. Členovia a pridelení členovia tímu vykonávajú svoje úlohy pod vedením osoby uvedenej v písmene a) s prihliadnutím na podmienky určené ich vlastnými orgánmi v dohode o vytvorení tímu,

c) zmluvná strana, v ktorej tím pôsobí, prijme organizačné opatrenia potrebné na činnosť tímu.

(4) Na účely tohto článku sa členovia spoločného vyšetrovacieho tímu zo zmluvnej strany, na ktorej území tím pôsobí, označujú ako „členovia“, zatiaľ čo členovia z iných zmluvných strán než z tej, na ktorej území tím pôsobí, sa označujú ako „pridelení členovia“.

(5) Pridelení členovia spoločného vyšetrovacieho tímu majú právo byť prítomní pri vyšetrovacích opatreniach na území zmluvnej strany, kde tím pôsobí. Vedúci tímu však môže z osobitných dôvodov a v súlade s právnym poriadkom zmluvnej strany, kde tím pôsobí, rozhodnúť inak.

(6) Prideleným členom spoločného vyšetrovacieho tímu môže vedúci tímu v súlade s právnym poriadkom zmluvnej strany, kde tím pôsobí, zveriť určité úlohy v rámci vyšetrovania, ak takýto postup schválili príslušné orgány zmluvnej strany, kde tím pôsobí, a zmluvnej strany, z ktorej sú členovia pridelení.

(7) Ak spoločný vyšetrovací tím potrebuje prijať opatrenia na vyšetrovanie v jednej zo zmluvných strán, ktoré vytvorili tím, členovia pridelení k tímu z tejto zmluvnej strany môžu požiadať vlastné príslušné orgány, aby prijali tieto opatrenia. Takéto opatrenia sa posudzujú v tejto zmluvnej strane podľa podmienok, ktoré by sa uplatnili, ak by sa opatrenia vyžiadali vo vnútroštátnom vyšetrovaní.

(8) Ak spoločný vyšetrovací tím potrebuje pomoc od zmluvnej strany, ktorá nie je členom tímu, alebo od tretieho štátu, dožiadanie môžu zaslať príslušné orgány štátu, v ktorom tím pôsobí, príslušným orgánom dotknutého štátu podľa použiteľných medzinárodných zmluvných nástrojov alebo dohôd.

(9) Pridelený člen spoločného vyšetrovacieho tímu môže v súlade s právnym poriadkom svojho štátu a v rozsahu svojej právomoci poskytnúť tímu informácie dostupné v zmluvnej strane, ktorá ho pridelila, pre potreby vyšetrovania vedeného tímom.

(10) Informácie zákonne získané členom alebo prideleným členom, kým sú v spoločnom vyšetrovacom tíme, ktoré nie sú inak dostupné príslušným orgánom zainteresovaných zmluvných strán, sa môžu použiť takto:

a) na účely, na ktoré bol spoločný vyšetrovací tím vytvorený,

b) za predpokladu predchádzajúceho súhlasu zmluvnej strany, kde sa informácia stala dostupnou, na odhaľovanie, vyšetrovanie a trestné stíhanie iných trestných činov. Taký súhlas možno odmietnuť len v prípadoch, ak by ich použitie ohrozilo vyšetrovanie na území dotknutej zmluvnej strany alebo v prípadoch, keď by zmluvná strana mohla odmietnuť poskytnutie právnej pomoci,

c) na zabránenie bezprostredného a vážneho ohrozenia verejnej bezpečnosti a bez vplyvu na písmeno b), ak sa následne začne vyšetrovanie trestného činu,

d) na iné účely, ak sa tak dohodli zmluvné strany, ktoré vytvorili tím.

(11) Tento článok nemá vplyv na iné existujúce ustanovenia alebo dohody o vytvorení alebo činnosti spoločných vyšetrovacích tímov.

(12) V rozsahu, v akom to dovoľuje právny poriadok zainteresovaných zmluvných strán alebo ustanovenia právneho nástroja použiteľného medzi nimi, možno na činnosti tímu dohodnúť účasť iných osôb než zástupcov príslušných orgánov zmluvných strán, ktoré vytvorili spoločný vyšetrovací tím. Na také osoby sa nevzťahujú práva, ktoré tento článok priznáva členom alebo prideleným členom, ak dohoda výslovne nestanoví inak.

Článok 21
Trestnoprávna zodpovednosť týkajúca sa verejných činiteľov

Počas činností uvedených v článkoch 17, 18, 19 alebo 20, ak sa nedohodlo medzi zúčastnenými zmluvnými stranami inak, považujú sa verejní činitelia inej zmluvnej strany než zmluvnej strany, kde sa činnosť vykonáva, za verejných činiteľov tejto druhej zmluvnej strany, ak ide o trestné činy spáchané nimi alebo proti nim.

Článok 22
Občianskoprávna zodpovednosť týkajúca sa verejných činiteľov

(1) Ak podľa článkov 17, 18, 19 alebo 20 pôsobia verejní činitelia jednej zmluvnej strany na území inej zmluvnej strany, prvá zmluvná strana je zodpovedná za akúkoľvek škodu nimi spôsobenú počas ich činnosti, a to podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na ktorej území pôsobia.

(2) Zmluvná strana, na ktorej území bola spôsobená škoda podľa odseku 1, poskytne náhradu za škodu za podmienok, ktoré by sa uplatnili na škodu spôsobenú jej vlastnými verejnými činiteľmi.

(3) Zmluvná strana, ktorej verejní činitelia spôsobili škodu akejkoľvek osobe na území druhej zmluvnej strany, uhradí druhej zmluvnej strane v plnom rozsahu sumu, ktorú táto zmluvná strana zaplatila poškodeným alebo oprávneným osobám.

(4) Bez vplyvu na možnosť uplatnenia svojich práv voči tretím osobám a s výnimkou odseku 3 nebude žiadna zmluvná strana v prípadoch uvedených v odseku 1 požadovať náhradu jej spôsobenej škody od inej zmluvnej strany.

(5) Ustanovenia tohto článku sa použijú za predpokladu, že zmluvné strany sa nedohodli inak.

Článok 23
Ochrana svedkov

Ak zmluvná strana požiada o právnu pomoc podľa dohovoru alebo jedného z jeho protokolov týkajúcu sa svedka, ktorému hrozí zastrašovanie alebo ktorý potrebuje ochranu, príslušné orgány dožiadanej a dožadujúcej zmluvnej strany sa vynasnažia dohodnúť na opatreniach na ochranu takej osoby v súlade s ich vnútroštátnym právnym poriadkom.

Článok 24
Predbežné opatrenia

(1) Na žiadosť dožadujúcej zmluvnej strany môže dožiadaná zmluvná strana prijať podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku predbežné opatrenia na zabezpečenie dôkazov, zachovanie existujúceho stavu alebo na ochranu ohrozených právnych záujmov.

(2) Dožiadaná zmluvná strana môže vyhovieť žiadosti čiastočne alebo za určitých podmienok, najmä časového ohraničenia trvania opatrenia.

Článok 25
Dôvernosť

Dožadujúca zmluvná strana môže požadovať, aby dožiadaná zmluvná strana nezverejnila informácie o žiadosti a jej obsahu okrem rozsahu potrebného na jej vybavenie. Ak dožiadaná zmluvná strana nemôže dodržať túto požiadavku, musí ihneď informovať dožadujúcu zmluvnú stranu.

Článok 26
Ochrana údajov

(1) Osobné údaje poskytnuté jednou zmluvnou stranou inej zmluvnej strane ako výsledok vybavenia žiadosti podľa dohovoru alebo niektorého z jeho protokolov môže zmluvná strana, ktorej boli poskytnuté, použiť len

a) na účely konania, na ktoré sa vzťahuje dohovor alebo niektorý z jeho protokolov,

b) na iné súdne alebo správne konania priamo súvisiace s konaniami podľa písmena a),

c) na účely zabránenia bezprostrednému a vážnemu ohrozeniu verejnej bezpečnosti.

(2) Také údaje však možno použiť na iný účel, ak zmluvná strana, ktorá údaje poskytla, alebo osoba, o ktorej údaje ide, dali vopred súhlas na také použitie.

(3) Každá zmluvná strana môže odmietnuť poskytnutie osobných údajov získaných ako výsledok vybavenia žiadosti podľa dohovoru alebo niektorého z jeho protokolov, ak
- také údaje sú chránené podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku a
- zmluvná strana, ktorej sa mali údaje poskytnúť, nie je viazaná Dohovorom o ochrane jednotlivcov pri automatickom spracovaní osobných údajov prijatom v Štrasburgu 28. januára 1981, a ak sa táto zmluvná strana nezaviaže poskytnúť údajom ochranu požadovanú prvou zmluvnou stranou.

(4) Každá zmluvná strana, ktorá poskytne osobné údaje získané ako výsledok vybavenia žiadosti podľa dohovoru alebo niektorého z jeho protokolov, môže žiadať, aby zmluvná strana, ktorej sa údaje poskytli, podala informácie o tom, ako sa poskytnuté údaje použili.

(5) Každá zmluvná strana môže vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy uplatniť požiadavku, že osobné údaje poskytnuté inej zmluvnej strane v rámci konania, pre ktoré mohla odmietnuť alebo obmedziť poskytnutie alebo použitie osobných údajov v súlade s ustanoveniami dohovoru alebo niektorého z jeho protokolov, táto zmluvná strana nesmie použiť na účely uvedené v odseku 1 bez jej predchádzajúceho súhlasu.

Článok 27
Správne orgány

Zmluvné strany môžu kedykoľvek vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy určiť, ktoré orgány považujú za správne orgány na účely článku 1 ods. 3 dohovoru.

Článok 28
Vzťah k iným medzinárodným zmluvám

Ustanovenia tohto protokolu nemajú vplyv na podrobnejšiu úpravu v dvojstranných alebo mnohostranných zmluvách dojednaných medzi zmluvnými stranami podľa článku 26 ods. 3 dohovoru.

Článok 29
Zmierlivé riešenie sporov

Európsky výbor pre problémy zločinnosti sa priebežne informuje o výklade a vykonávaní dohovoru a jeho protokolov a urobí všetko potrebné na uľahčenie zmierlivého riešenia problémov, ktoré môžu vzniknúť pri ich vykonávaní.

III. KAPITOLA

Článok 30
Podpis a nadobudnutie platnosti

(1) Tento protokol je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy, ktoré sú zmluvnou stranou dohovoru alebo ktoré ho podpísali. Protokol podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Zmluvná strana, ktorá dohovor podpísala, nemôže protokol ratifikovať, prijať ani schváliť, ak predtým alebo súčasne neratifikovala, neprijala ani neschválila dohovor. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení sa uložia u generálneho tajomníka Rady Európy.

(2) Protokol nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia tretej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo schválení.

(3) Vo vzťahu ku každému signatárskemu štátu, ktorý ratifikačnú listinu, listinu o prijatí alebo schválení uloží neskôr, nadobudne protokol platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia listiny.

Článok 31
Prístup

(1) Ktorýkoľvek štát, ktorý nie je členským štátom Rady Európy a ktorý pristúpil k dohovoru, môže pristúpiť k tomuto protokolu po nadobudnutí jeho platnosti.

(2) Prístup sa vykoná uložením listiny o prístupe u generálneho tajomníka Rady Európy.

(3) Vo vzťahu k pristupujúcemu štátu nadobudne protokol platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o prístupe u generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 32
Územná platnosť

(1) Každý štát môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo prístupe označiť územie alebo územia, na ktoré sa tento protokol uplatní.

(2) Každý štát môže kedykoľvek neskôr vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť územnú pôsobnosť tohto protokolu na ktorékoľvek iné územie uvedené vo vyhlásení. Vo vzťahu k tomuto územiu nadobudne dohovor platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa doručenia takého vyhlásenia generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

(3) Každé vyhlásenie urobené podľa predchádzajúcich dvoch odsekov možno odvolať vo vzťahu ku ktorémukoľvek územiu označenému v tomto vyhlásení oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Odvolanie nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa doručenia oznámenia generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

Článok 33
Výhrady

(1) Výhrady, ktoré uplatnila zmluvná strana ku ktorémukoľvek ustanoveniu dohovoru alebo jeho protokolu, sa použijú aj na tento protokol, ak táto zmluvná strana nevyhlási inak pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo prístupe. To isté sa týka aj každého vyhlásenia vo vzťahu ku ktorémukoľvek ustanoveniu dohovoru alebo jeho protokolu, alebo podľa neho.

(2) Každý štát môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásiť, že si vyhradzuje právo neprijať celkom alebo čiastočne jeden z článkov 16, 17, 18, 19 alebo 20 alebo niekoľko z nich. Iné výhrady nie sú možné.

(3) Každý štát môže úplne alebo čiastočne odvolať výhradu, ktorú urobil podľa predchádzajúcich odsekov, vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy, ktoré nadobudne účinnosť dňom jeho doručenia.

(4) Zmluvná strana, ktorá urobila výhradu ku ktorémukoľvek z článkov protokolu uvedených v odseku 2, sa nesmie dovolávať uplatnenia tohto článku inou zmluvnou stranou. Ak jej výhrada je

čiastočná alebo podmienená, môže sa dovolávať uplatnenia tohto článku v rozsahu, v akom ho sama prijala.

Článok 34
Výpoveď

(1) Každý zmluvný štát môže tento protokol kedykoľvek vypovedať oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

(2) Výpoveď nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa doručenia oznámenia generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

(3) Výpoveď dohovoru znamená súčasne výpoveď tohto protokolu.

Článok 35
Oznámenia

Generálny tajomník Rady Európy informuje členské štáty Rady Európy a každý iný štát, ktorý pristúpil k tomuto protokolu, o

a) každom podpise,

b) uložení každej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo prístupe,

c) každom dátume nadobudnutia platnosti tohto protokolu podľa článkov 30 a 31,

d) každom inom úkone, vyhlásení, oznámení alebo korešpondencii týkajúcich sa protokolu.

Na dôkaz toho dolu podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento protokol.

Dané v Štrasburgu 8. novembra 2001 v anglickom a francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré sa uloží v archíve Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy zašle overené vyhotovenia každému členskému štátu Rady Európy a nečlenskému štátu, ktorý pristúpil k dohovoru.

K oznámeniu č. 165/2005 Z. z.

SECOND PROTOCOL
TO THE EUROPEAN CONVENTION ON MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Having regard to their undertakings under the Statute of the Council of Europe;

Desirous of further contributing to safeguard human rights, uphold the rule of law and support the democratic fabric of society;

Considering it desirable to that effect to strengthen their individual and collective ability to respond to crime;

Decided to improve on and supplement in certain aspects the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters done at Strasbourg on 20 April 1959 (hereinafter referred to as "the Convention"), as well as the Additional Protocol thereto, done at Strasbourg on 17 March 1978;

Taking into consideration the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, done at Rome on 4 November 1950, as well as the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data, done at Strasbourg on 28 January 1981,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

Article 1

Scope

Article 1 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"(1) The Parties undertake promptly to afford each other, in accordance with the provisions of this Convention, the widest measure of mutual assistance in proceedings in respect of offences the punishment of which, at the time of the request for assistance, falls within the jurisdiction of the judicial authorities of the requesting Party.

(2) This Convention does not apply to arrests, the enforcement of verdicts or offences under military law which are not offences under ordinary criminal law.

(3) Mutual assistance may also be afforded in proceedings brought by the administrative authorities in respect of acts which are punishable under the national law of the requesting or the requested Party by virtue of being infringements of the rules of law, where the decision may give rise to proceedings before a court having jurisdiction in particular in criminal matters.

(4) Mutual assistance shall not be refused solely on the grounds that it relates to acts for which a legal person may be held liable in the requesting Party."

Article 2

Presence of officials of the requesting Party

Article 4 of the Convention shall be supplemented by the following text, the original Article 4 of the Convention becoming paragraph 1 and the provisions below becoming paragraph 2:

"(2) Requests for the presence of such officials or interested persons should not be refused where that presence is likely to render the execution of the request for assistance more responsive to the needs of the requesting Party and, therefore, likely to avoid the need for supplementary requests for assistance."

Article 3

Temporary transfer of detained persons to the territory of the requesting Party

Article 11 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"(1) A person in custody whose personal appearance for evidentiary purposes other than for standing trial is applied for by the requesting Party shall be temporarily transferred to its territory, provided that he or she shall be sent back within the period stipulated by the requested Party and subject to the provisions of Article 12 of this Convention, in so far as these are applicable.

Transfer may be refused if:

(a) the person in custody does not consent;
(b) his or her presence is necessary at criminal proceedings pending in the territory of the requested Party;
(c) transfer is liable to prolong his or her detention, or
(d) there are other overriding grounds for not transferring him or her to the territory of the requesting Party.

(2) Subject to the provisions of Article 2 of this Convention, in a case coming within paragraph 1, transit of the person in custody through the territory of a third Party, shall be granted on application, accompanied by all necessary documents, addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the Party through whose territory transit is requested. A Party may refuse to grant transit to its own nationals.

(3) The transferred person shall remain in custody in the territory of the requesting Party and, where applicable, in the territory of the Party through which transit is requested, unless the Party from whom transfer is requested applies for his or her release."

Article 4

Channels of communication

Article 15 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"(1) Requests for mutual assistance, as well as spontaneous information, shall be addressed in writing by the Ministry of Justice of the requesting Party to the ministry of justice of the requested Party and shall be returned through the same channels. However, they may be forwarded directly by the judicial authorities of the requesting Party to the judicial authorities of the requested Party and returned through the same channels.

(2) Applications as referred to in Article 11 of this Convention and Article 13 of the Second Additional Protocol to this Convention shall in all cases be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party and shall be returned through the same channels.

(3) Requests for mutual assistance concerning proceedings as mentioned in paragraph 3 of Article 1 of this Convention may also be forwarded directly by the administrative or judicial authorities of the requesting Party to the administrative or judicial authorities of the requested Party, as the case may be, and returned through the same channels.

(4) Requests for mutual assistance made under Articles 18 and 19 of the Second Additional Protocol to this Convention may also be forwarded directly by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.

(5) Requests provided for in paragraph 1 of Article 13 of this Convention may be addressed directly by the judicial authorities concerned to the appropriate authorities of the requested Party, and the replies may be returned directly by those authorities. Requests provided for in paragraph 2 of Article 13 of this Convention shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party.

(6) Requests for copies of convictions and measures as referred to in Article 4 of the Additional Protocol to the Convention may be made directly to the competent authorities. Any Contracting State may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, define what authorities it will, for the purpose of this paragraph, deem competent authorities.

(7) In urgent cases, where direct transmission is permitted under this Convention, it may take place through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

(8) Any Party may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, reserve the right to make the execution of requests, or specified requests, for mutual assistance dependent on one or more of the following conditions:

(a) that a copy of the request be forwarded to the central authority designated in that declaration;
(b) that requests, except urgent requests, be forwarded to the central authority designated in that declaration;
(c) that, in case of direct transmission for reasons of urgency, a copy shall be transmitted at the same time to its Ministry of Justice;
(d) that some or all requests for assistance shall be sent to it through channels other than those provided for in this article.

(9) Requests for mutual assistance and any other communications under this Convention or its Protocols may be forwarded through any electronic or other means of telecommunication provided that the requesting Party is prepared, upon request, to produce at any time a written record of it and the original. However, any Contracting State, may by a declaration addressed at any time to the Secretary General of the Council of Europe, establish the conditions under which it shall be willing to accept and execute requests received by electronic or other means of telecommunication.

(10) The provisions of this article are without prejudice to those of bilateral agreements or arrangements in force between Parties which provide for the direct transmission of requests for assistance between their respective authorities."

Article 5

Costs

Article 20 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"(1) Parties shall not claim from each other the refund of any costs resulting from the application of this Convention or its Protocols, except:

(a) costs incurred by the attendance of experts in the territory of the requested Party;
(b) costs incurred by the transfer of a person in custody carried out under Articles 13 or 14 of the Second Additional Protocol to this Convention, or Article 11 of this Convention;
(c) costs of a substantial or extraordinary nature.

(2) However, the cost of establishing a video or telephone link, costs related to the servicing of a video or telephone link in the requested Party, the remuneration of interpreters provided by it and allowances to witnesses and their travelling expenses in the requested Party shall be refunded by the requesting Party to the requested Party, unless the Parties agree otherwise.

(3) Parties shall consult with each other with a view to making arrangements for the payment of costs claimable under paragraph 1.c above.

(4) The provisions of this article shall apply without

prejudice to the provisions of Article 10, paragraph 3, of this Convention."

Article 6

Judicial authorities

Article 24 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"Any State shall at the time of signature or when depositing their instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, define what authorities it will, for the purpose of the Convention, deem judicial authorities. It subsequently may, at any time and in the same manner, change the terms of its declaration."

CHAPTER II

Article 7

Postponed execution of requests

(1) The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice investigations, prosecutions or related proceedings by its authorities.

(2) Before refusing or postponing assistance, the requested Party shall, where appropriate after having consulted with the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.

(3) If the request is postponed, reasons shall be given for the postponement. The requested Party shall also inform the requesting Party of any reasons that render impossible the execution of the request or are likely to delay it significantly.

Article 8

Procedure

Notwithstanding the provisions of Article 3 of the Convention, where requests specify formalities or procedures which are necessary under the law of the requesting State, even if unfamiliar to the requested State, the latter shall comply with such requests to the extent that the action sought is not contrary to fundamental principles of its law, unless otherwise provided for in this Protocol.

Article 9

Hearing by video conference

(1) If a person is in one Party's territory and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another Party, the latter may, where it is not desirable or possible for the person to be heard to appear in its territory in person, request that the hearing take place by video conference, as provided for in paragraphs 2 to 7.

(2) The requested Party shall agree to the hearing by video conference provided that the use of the video conference is not contrary to fundamental principles of its law and on condition that it has the technical means to carry out the hearing. If the requested Party has no access to the technical means for video conferencing, such means may be made available to it by the requesting Party by mutual agreement.

(3) Requests for a hearing by video conference shall contain, in addition to the information referred to in Article 14 of the Convention, the reason why it is not desirable or possible for the witness or expert to attend in person, the name of the judicial authority and of the persons who will be conducting the hearing.

(4) The judicial authority of the requested Party shall summon the person concerned to appear in accordance with the forms laid down by its law.

(5) With reference to hearing by video conference, the following rules shall apply:

(a) a judicial authority of the requested Party shall be present during the hearing, where necessary assisted by an interpreter, and shall also be responsible for ensuring both the identification of the person to be heard and respect for the fundamental principles of the law of the requested Party. If the judicial authority of the requested Party is of the view that during the hearing the fundamental principles of the law of the requested Party are being infringed, it shall immediately take the necessary measures to ensure that the hearing continues in accordance with the said principles;
(b) measures for the protection of the person to be heard shall be agreed, where necessary, between the competent authorities of the requesting and the requested Parties;
(c) the hearing shall be conducted directly by, or under the direction of, the judicial authority of the requesting Party in accordance with its own laws;
(d) at the request of the requesting Party or the person to be heard, the requested Party shall ensure that the person to be heard is assisted by an interpreter, if necessary;
(e) the person to be heard may claim the right not to testify which would accrue to him or her under the law of either the requested or the requesting Party.

(6) Without prejudice to any measures agreed for the protection of persons, the judicial authority of the requested Party shall on the conclusion of the hearing draw up minutes indicating the date and place of the hearing, the identity of the person heard, the identities and functions of all other persons in the requested Party participating in the hearing, any oaths taken and the technical conditions under which the hearing took place. The document shall be forwarded by the competent authority of the requested Party to the competent authority of the requesting Party.

(7) Each Party shall take the necessary measures to ensure that, where witnesses or experts are being heard within its territory, in accordance with this article, and refuse to testify when under an obligation to testify or do not testify according to the truth, its national law applies in the same way as if the hearing took place in a national procedure.

(8) Parties may at their discretion also apply the

provisions of this article, where appropriate and with the agreement of their competent judicial authorities, to hearings by video conference involving the accused person or the suspect. In this case, the decision to hold the video conference, and the manner in which the video conference shall be carried out, shall be subject to agreement between the Parties concerned, in accordance with their national law and relevant international instruments. Hearings involving the accused person or the suspect shall only be carried out with his or her consent.

(9) Any Contracting State may, at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it will not avail itself of the possibility provided in paragraph 8 above of also applying the provisions of this article to hearings by video conference involving the accused person or the suspect.

Article 10

Hearing by telephone conference

(1) If a person is in one Party's territory and has to be heard as a witness or expert by judicial authorities of another Party, the latter may, where its national law so provides, request the assistance of the former Party to enable the hearing to take place by telephone conference, as provided for in paragraphs 2 to 6.

(2) A hearing may be conducted by telephone conference only if the witness or expert agrees that the hearing take place by that method.

(3) The requested Party shall agree to the hearing by telephone conference where this is not contrary to fundamental principles of its law.

(4) A request for a hearing by telephone conference shall contain, in addition to the information referred to in Article 14 of the Convention, the name of the judicial authority and of the persons who will be conducting the hearing and an indication that the witness or expert is willing to take part in a hearing by telephone conference.

(5) The practical arrangements regarding the hearing shall be agreed between the Parties concerned. When agreeing such arrangements, the requested Party shall undertake to:

(a) notify the witness or expert concerned of the time and the venue of the hearing;
(b) ensure the identification of the witness or expert;
(c) verify that the witness or expert agrees to the hearing by telephone conference.

(6) The requested Party may make its agreement subject, fully or in part, to the relevant provisions of Article 9, paragraphs 5 and 7.

Article 11

Spontaneous information

(1) Without prejudice to their own investigations or proceedings, the competent authorities of a Party may, without prior request, forward to the competent authorities of another Party information obtained within the framework of their own investigations, when they consider that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings, or might lead to a request by that Party under the Convention or its Protocols.

(2) The providing Party may, pursuant to its national law, impose conditions on the use of such information by the receiving Party.

(3) The receiving Party shall be bound by those conditions.

(4) However, any Contracting State may, at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to be bound by the conditions imposed by the providing Party under paragraph 2 above, unless it receives prior notice of the nature of the information to be provided and agrees to its transmission.

Article 12

Restitution

(1) At the request of the requesting Party and without prejudice to the rights of bona fide third parties, the requested Party may place articles obtained by criminal means at the disposal of the requesting Party with a view to their return to their rightful owners.

(2) In applying Articles 3 and 6 of the Convention, the requested Party may waive the return of articles either before or after handing them over to the requesting Party if the restitution of such articles to the rightful owner may be facilitated thereby. The rights of bona fide third parties shall not be affected.

(3) In the event of a waiver before handing over the articles to the requesting Party, the requested Party shall exercise no security right or other right of recourse under tax or customs legislation in respect of these articles.

(4) A waiver as referred to in paragraph 2 shall be without prejudice to the right of the requested Party to collect taxes or duties from the rightful owner.

Article 13

Temporary transfer of detained persons to the requested Party

(1) Where there is agreement between the competent authorities of the Parties concerned, a Party which has requested an investigation for which the presence of a person held in custody on its own territory is required may temporarily transfer that person to the territory of the Party in which the investigation is to take place.

(2) The agreement shall cover the arrangements for the temporary transfer of the person and the date by which the person must be returned to the territory of the requesting Party.

(3) Where consent to the transfer is required from the person concerned, a statement of consent or a copy

thereof shall be provided promptly to the requested Party.

(4) The transferred person shall remain in custody in the territory of the requested Party and, where applicable, in the territory of the Party through which transit is requested, unless the Party from which the person was transferred applies for his or her release.

(5) The period of custody in the territory of the requested Party shall be deducted from the period of detention which the person concerned is or will be obliged to undergo in the territory of the requesting Party.

(6) The provisions of Article 11, paragraph 2, and Article 12 of the Convention shall apply mutatis mutandis.

(7) Any Party may at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that before an agreement is reached under paragraph 1 of this article, the consent referred to in paragraph 3 of this article will be required, or will be required under certain conditions indicated in the declaration.

Article 14

Personal appearance
of transferred sentenced persons

The provisions of Articles 11 and 12 of the Convention shall apply mutatis mutandis also to persons who are in custody in the requested Party, pursuant to having been transferred in order to serve a sentence passed in the requesting Party, where their personal appearance for purposes of review of the judgement is applied for by the requesting Party.

Article 15

Language of procedural documents
and judicial decisions to be served

(1) The provisions of this article shall apply to any request for service under Article 7 of the Convention or Article 3 of the Additional Protocol thereto.

(2) Procedural documents and judicial decisions shall in all cases be transmitted in the language, or the languages, in which they were issued.

(3) Notwithstanding the provisions of Article 16 of the Convention, if the authority that issued the papers knows or has reasons to believe that the addressee understands only some other language, the papers, or at least the most important passages thereof, shall be accompanied by a translation into that other language.

(4) Notwithstanding the provisions of Article 16 of the Convention, procedural documents and judicial decisions shall, for the benefit of the authorities of the requested Party, be accompanied by a short summary of their contents translated into the language, or one of the languages, of that Party.

Article 16

Service by post

(1) The competent judicial authorities of any Party may directly address, by post, procedural documents and judicial decisions, to persons who are in the territory of any other Party.

(2) Procedural documents and judicial decisions shall be accompanied by a report stating that the addressee may obtain information from the authority identified in the report, regarding his or her rights and obligations concerning the service of the papers. The provisions of paragraph 3 of Article 15 above shall apply to that report.

(3) The provisions of Articles 8, 9 and 12 of the Convention shall apply mutatis mutandis to service by post.

(4) The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of Article 15 above shall also apply to service by post.

Article 17

Cross-border observations

(1) Police officers of one of the Parties who, within the framework of a criminal investigation, are keeping under observation in their country a person who is presumed to have taken part in a criminal offence to which extradition may apply, or a person who it is strongly believed will lead to the identification or location of the above-mentioned person, shall be authorised to continue their observation in the territory of another Party where the latter has authorised cross-border observation in response to a request for assistance which has previously been submitted. Conditions may be attached to the authorisation.

On request, the observation will be entrusted to officers of the Party in whose territory it is carried out.

The request for assistance referred to in the first sub-paragraph must be sent to an authority designated by each Party and having jurisdiction to grant or to forward the requested authorisation.

(2) Where, for particularly urgent reasons, prior authorisation of the other Party cannot be requested, the officers conducting the observation within the framework of a criminal investigation shall be authorised to continue beyond the border the observation of a person presumed to have committed offences listed in paragraph 6, provided that the following conditions are met:

(a) the authorities of the Party designated under paragraph 4, in whose territory the observation is to be continued, must be notified immediately, during the observation, that the border has been crossed;

(b) a request for assistance submitted in accordance with paragraph 1 and outlining the grounds for crossing the border without prior authorisation shall be submitted without delay.

Observation shall cease as soon as the Party in whose territory it is taking place so requests, following

the notification referred to in a. or the request referred to in b. or where authorisation has not been obtained within five hours of the border being crossed.

(3) The observation referred to in paragraphs 1 and 2 shall be carried out only under the following general conditions:

(a) The officers conducting the observation must comply with the provisions of this article and with the law of the Party in whose territory they are operating; they must obey the instructions of the local responsible authorities.

(b) Except in the situations provided for in paragraph 2, the officers shall, during the observation, carry a document certifying that authorisation has been granted.

(c) The officers conducting the observation must be able at all times to provide proof that they are acting in an official capacity.

(d) The officers conducting the observation may carry their service weapons during the observation, save where specifically otherwise decided by the requested Party; their use shall be prohibited save in cases of legitimate self-defence.

(e) Entry into private homes and places not accessible to the public shall be prohibited.

(f) The officers conducting the observation may neither stop and question, nor arrest, the person under observation.

(g) All operations shall be the subject of a report to the authorities of the Party in whose territory they took place; the officers conducting the observation may be required to appear in person.

(h) The authorities of the Party from which the observing officers have come shall, when requested by the authorities of the Party in whose territory the observation took place, assist the enquiry subsequent to the operation in which they took part, including legal proceedings.

(4) Parties shall at the time of signature or when depositing their instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate both the officers and authorities that they designate for the purposes of paragraphs 1 and 2 of this article. They subsequently may, at any time and in the same manner, change the terms of their declaration.

(5) The Parties may, at bilateral level, extend the scope of this article and adopt additional measures in implementation thereof.

(6) The observation referred to in paragraph 2 may take place only for one of the following criminal offences:

– assassination;
– murder;
– rape;
– arson;
– counterfeiting;
– armed robbery and receiving of stolen goods;
– extortion;
– kidnapping and hostage taking;
– traffic in human beings;
– illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances;
– breach of the laws on arms and explosives;
– use of explosives;
– illicit carriage of toxic and dangerous waste;
– smuggling of aliens;
– sexual abuse of children.

Article 18

Controlled delivery

(1) Each Party undertakes to ensure that, at the request of another Party, controlled deliveries may be permitted on its territory in the framework of criminal investigations into extraditable offences.

(2) The decision to carry out controlled deliveries shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Party, with due regard to the national law of that Party.

(3) Controlled deliveries shall take place in accordance with the procedures of the requested Party. Competence to act, direct and control operations shall lie with the competent authorities of that Party.

(4) Parties shall at the time of signature or when depositing their instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the authorities that are competent for the purposes of this article. They subsequently may, at any time and in the same manner, change the terms of their declaration.

Article 19

Covert investigations

(1) The requesting and the requested Parties may agree to assist one another in the conduct of investigations into crime by officers acting under covert or false identity (covert investigations).

(2) The decision on the request is taken in each individual case by the competent authorities of the requested Party with due regard to its national law and procedures. The of the covert investigation, the detailed conditions, and the legal status of the officers concerned during covert investigations shall be agreed between the Parties with due regard to their national law and procedures.

(3) Covert investigations shall take place in accordance with the national law and procedures of the Party on the territory of which the covert investigation takes place. The Parties involved shall co-operate to ensure that the covert investigation is prepared and supervised and to make arrangements for the security of the officers acting under covert or false identity.

(4) Parties shall at the time of signature or when depositing their instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the authorities that are competent for

the purposes of paragraph 2 of this article. They subsequently may, at any time and in the same manner, change the terms of their declaration.

Article 20

Joint investigation teams

(1) By mutual agreement, the competent authorities of two or more Parties may set up a joint investigation team for a specific purpose and a limited period, which may be extended by mutual consent, to carry out criminal investigations in one or more of the Parties setting up the team. The composition of the team shall be set out in the agreement.

A joint investigation team may, in particular, be set up where:

(a) a Party's investigations into criminal offences require difficult and demanding investigations having links with other Parties;

(b) a number of Parties are conducting investigations into criminal offences in which the circumstances of the case necessitate co-ordinated, concerted action in the Parties involved.

A request for the setting up of a joint investigation team may be made by any of the Parties concerned. The team shall be set up in one of the Parties in which the investigations are expected to be carried out.

(2) In addition to the information referred to in the relevant provisions of Article 14 of the Convention, requests for the setting up of a joint investigation team shall include proposals for the composition of the team.

(3) A joint investigation team shall operate in the territory of the Parties setting up the team under the following general conditions:

(a) the leader of the team shall be a representative of the competent authority participating in criminal investigations from the Party in which the team operates. The leader of the team shall act within the limits of his or her competence under national law;

(b) the team shall carry out its operations in accordance with the law of the Party in which it operates. The members and seconded members of the team shall carry out their tasks under the leadership of the person referred to in sub-paragraph a, taking into account the conditions set by their own authorities in the agreement on setting up the team;

(c) the Party in which the team operates shall make the necessary organisational arrangements for it to do so.

(4) In this article, members of the joint investigation team from the Party in which the team operates are referred to as "members", while members from Parties other than the Party in which the team operates are referred to as "seconded members".

(5) Seconded members of the joint investigation team shall be entitled to be present when investigative measures are taken in the Party of operation. However, the leader of the team may, for particular reasons, in accordance with the law of the Party where the team operates, decide otherwise.

(6) Seconded members of the joint investigation team may, in accordance with the law of the Party where the team operates, be entrusted by the leader of the team with the task of taking certain investigative measures where this has been approved by the competent authorities of the Party of operation and the seconding Party.

(7) Where the joint investigation team needs investigative measures to be taken in one of the Parties setting up the team, members seconded to the team by that Party may request their own competent authorities to take those measures. Those measures shall be considered in that Party under the conditions which would apply if they were requested in a national investigation.

(8) Where the joint investigation team needs assistance from a Party other than those which have set up the team, or from a third State, the request for assistance may be made by the competent authorities of the State of operation to the competent authorities of the other State concerned in accordance with the relevant instruments or arrangements.

(9) A seconded member of the joint investigation team may, in accordance with his or her national law and within the limits of his or her competence, provide the team with information available in the Party which has seconded him or her for the purpose of the criminal investigations conducted by the team.

(10) Information lawfully obtained by a member or seconded member while part of a joint investigation team which is not otherwise available to the competent authorities of the Parties concerned may be used for the following purposes:

(a) for the purposes for which the team has been set up;

(b) subject to the prior consent of the Party where the information became available, for detecting, investigating and prosecuting other criminal offences. Such consent may be withheld only in cases where such use would endanger criminal investigations in the Party concerned or in respect of which that Party could refuse mutual assistance;

(c) for preventing an immediate and serious threat to public security, and without prejudice to sub-paragraph b. if subsequently a criminal investigation is opened;

(d) for other purposes to the extent that this is agreed between Parties setting up the team.

(11) This article shall be without prejudice to any other existing provisions or arrangements on the setting up or operation of joint investigation teams.

(12) To the extent that the laws of the Parties concerned or the provisions of any legal instrument applicable between them permit, arrangements may be agreed for persons other than representatives of the competent authorities of the Parties setting up the joint investigation team to take part in the activities of the team. The rights conferred upon the members or seconded members of the team by virtue of this article

shall not apply to these persons unless the agreement expressly states otherwise.

Article 21

Criminal liability regarding officials

During the operations referred to in Articles 17, 18, 19 or 20, unless otherwise agreed upon by the Parties concerned, officials from a Party other than the Party of operation shall be regarded as officials of the Party of operation with respect to offences committed against them or by them.

Article 22

Civil liability regarding officials

(1) Where, in accordance with Articles 17, 18, 19 or 20, officials of a Party are operating in another Party, the first Party shall be liable for any damage caused by them during their operations, in accordance with the law of the Party in whose territory they are operating.

(2) The Party in whose territory the damage referred to in paragraph 1 was caused shall make good such damage under the conditions applicable to damage caused by its own officials.

(3) The Party whose officials have caused damage to any person in the territory of another Party shall reimburse the latter in full any sums it has paid to the victims or persons entitled on their behalf.

(4) Without prejudice to the exercise of its rights vis-à-vis third parties and with the exception of paragraph 3, each Party shall refrain in the case provided for in paragraph 1 from requesting reimbursement of damages it has sustained from another Party.

(5) The provisions of this article shall apply subject to the proviso that the Parties did not agree otherwise.

Article 23

Protection of witnesses

Where a Party requests assistance under the Convention or one of its Protocols in respect of a witness at risk of intimidation or in need of protection, the competent authorities of the requesting and requested Parties shall endeavour to agree on measures for the protection of the person concerned, in accordance with their national law.

Article 24

Provisional measures

(1) At the request of the requesting Party, the requested Party, in accordance with its national law, may take provisional measures for the purpose of preserving evidence, maintaining an existing situation or protecting endangered legal interests.

(2) The requested Party may grant the request partially or subject to conditions, in particular time limitation.

Article 25

Confidentiality

The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.

Article 26

Data protection

(1) Personal data transferred from one Party to another as a result of the execution of a request made under the Convention or any of its Protocols, may be used by the Party to which such data have been transferred, only:

(a) for the purpose of proceedings to which the Convention or any of its Protocols apply;

(b) for other judicial and administrative proceedings directly related to the proceedings mentioned under (a);

(c) for preventing an immediate and serious threat to public security.

(2) Such data may however be used for any other purpose if prior consent to that effect is given by either the Party from which the data had been transferred, or the data subject.

(3) Any Party may refuse to transfer personal data obtained as a result of the execution of a request made under the Convention or any of its Protocols where

– such data is protected under its national legislation, and

– the Party to which the data should be transferred is not bound by the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data, done at Strasbourg on 28 January 1981, unless the latter Party undertakes to afford such protection to the data as is required by the former Party.

(4) Any Party that transfers personal data obtained as a result of the execution of a request made under the Convention or any of its Protocols may require the Party to which the data have been transferred to give information on the use made with such data.

(5) Any Party may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, require that, within the framework of procedures for which it could have refused or limited the transmission or the use of personal data in accordance with the provisions of the Convention or one of its Protocols, personal data transmitted to another Party not be used by the latter for the purposes of paragraph 1 unless with its previous consent.

Article 27

Administrative authorities

Parties may at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of

Europe, define what authorities they will deem administrative authorities for the purposes of Article 1, paragraph 3, of the Convention.

Article 28

Relations with other treaties

The provisions of this Protocol are without prejudice to more extensive regulations in bilateral or multilateral agreements concluded between Parties in application of Article 26, paragraph 3, of the Convention.

Article 29

Friendly settlement

The European Committee on Crime Problems shall be kept informed regarding the interpretation and application of the Convention and its Protocols, and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of their application.

CHAPTER III

Article 30

Signature and entry into force

(1) This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe which are a Party to or have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously or simultaneously ratified, accepted or approved the Convention. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

(2) This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

(3) In respect of any signatory State which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit.

Article 31

Accession

(1) Any non-member State, which has acceded to the Convention, may accede to this Protocol after it has entered into force.

(2) Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession.

(3) In respect of any acceding State, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession.

Article 32

Territorial application

(1) Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

(2) Any State may, at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

(3) Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date or receipt of such notification by the Secretary General.

Article 33

Reservations

(1) Reservations made by a Party to any provision of the Convention or its Protocol shall be applicable also to this Protocol, unless that Party otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to any declaration made in respect or by virtue of any provision of the Convention or its Protocol.

(2) Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the right not to accept wholly or in part any one or more of Articles 16, 17, 18, 19 and 20. No other reservation may be made.

(3) Any State may wholly or partially withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraphs, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which shall become effective as from the date of its receipt.

(4) Any Party which has made a reservation in respect of any of the articles of this Protocol mentioned in paragraph 2 above, may not claim the application of that article by another Party. It may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 34

Denunciation

(1) Any Contracting State may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

(2) Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

(3) Denunciation of the Convention entails automatically denunciation of this Protocol.

Article 35

Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Protocol of:

(a) any signature;
(b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
(c) any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 30 and 31;
(d) any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 8th day of November 2001, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to the non-member States which have acceded to the Convention.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.